

**CHODIT SPOLU,
MÍT SE RÁDI,
VZÍT SE**

Boží zásady pro vzájemné vztahy mezi mužem a ženou

Na začátku bych chtěl představit dva základní Boží principy. Jedním je, že manželství má platnost pro tuto zem, a sice na celou dobu života. Manželství není záležitost, která má co do činění s nebem. V nebi nebude mít žádné pokračování. Ale pro tuto zem dal Bůh manželství jako zřízení, které má tak dlouho platnost, jak dlouho partneři žijí. Dokud oba partneři žijí, jsou vázáni jeden na druhého (srovnej s Římanům 7,2.3). Rozvod nebo propouštění nejsou pro křesťana možnou volbou, Bůh nenávidí propouštění (srovnej s Mk. 10,9 a Mal. 2,16). I proto by žádný křesťan neměl do manželství vcházet bezmyšlenkovitě a bez modlitby.

Druhý základní Boží princip je, že Bůh dal manželství **jednoho** muže s **jednou** ženou jako jediný rámec podle Boha pro sexuální život. Každá sexuální aktivita mimo manželství je proti Božím myšlenkám. To, co se v našem okolí – např. ve škole – označuje neškodně jako „spát spolu“, je v Božích očích smilstvo a hřích. Způsob života lidí v našem okolí má na nás vliv. To, co – aniž bychom se tomu mohli vyhnout (např. v reklamě) nebo dobrovolně (např. ve filmech) – v každodenním životě vidíme, se na nás odráží a ovlivňuje nás. Jsme v nebezpečí, že věci už nebudeme vidět tak, jak je vidí Bůh. Proto je důležité představit věci z Božího hlediska.

Před pozadím těchto dvou božských principů se dále budeme ptát, jak cesta muže a ženy do manželství odpovídá Božím myšlenkám.

Muž a žena

Bůh člověka stvořil jako muže a ženu. Muž není jako žena a žena není jako muž. Jak jinak by se měli doplňovat? Stvořitel vše učinil velmi dobře. Muž funguje jako muž a žena funguje jako žena, a ve vztazích v manželství nalézá každý partner to, co mu odpovídá a co ho doplňuje. Tak to Bůh ve stvoření zařídil.

Muži velmi pomůže rozumět, že žena cítí jinak než muž. Ženě rovněž pomůže, když porozumí, že muž cítí a rozhoduje jinak, než to činí žena.

Muž se rozhoduje zpravidla racionálně a svým rozumem. Žena se zpravidla rozhoduje s důrazem na city a podle svých pocitů. Pro mladého muže to může být „prostý“ signál, když drží ruku mladé ženy, u ženy to naproti tomu vyvolává mocné pocity. Krátký SMS – pozdrav může být z rozumového pohledu muže prostým ohlášením zájmu, u ženy může vyvolat city a záplavu myšlenek. Má mne rád? Chce ode mne něco? Proč mi píše? Tyto otázky možná muži vůbec nepřišly na mysl, ale je možné, že jsou vyvolány u ženy.

Ke kolika zklamáním už došlo u mladých žen, když musely zjistit, že mladý muž, s nímž měly rozhovor v chatu, píše také jiným děvčatům! Tak daleko ten mladý muž možná vůbec nemyslel.

Tento příklad může pomoci trochu ozřejmit rozdílné myšlenky a pocity muže a ženy. Často si tento rozdíl vůbec neuvědomujeme, a je dobré o tom přemýšlet. Vznikají otázky: Jak mohu zjistit, jak můj protějšek myslí? Jak mohu odhadnout, co mé chování vyvolá? I když odpovědi na tyto otázky nemůžeme znát, je dobré a důležité jednat mezi sebou pečlivě. Avšak je tu jedna cesta, na které existuje ochrana před chybným chováním. To je cesta, kterou ukáže Pán Ježíš. Jestliže se na to, co bychom chtěli dělat, ptáme Pána Ježíše, pak nebudeme ukazovat žádné urážlivé chování. Když děláme to, co nám Pán Ježíš ukáže, bude to mít dobrý průběh i zakončení.

Jestliže si jsme vědomi, jak rozhodující je otázka volby partnera v manželství pro náš život, rádi a ochotně se budeme ptát po vůli Pána – jak ohledně partnera, tak i ohledně našeho chování; jak ve vztahu k otázce, které děvče požádat o ruku, tak i ohledně otázky, komu napíši SMS nebo e-mail. A nejen to – také ohled na partnera, kterého máme v oku, mne povede k tomu, aby činil jen to, co odpovídá Boží vůli. Nechtěl bych přece zranit člověka, ke kterému něco pociťuji. Proto se budu ptát na vůli Pána Ježíše, abych zůstal uchráněn chybného jednání.

Chodit spolu?

Viděli jsme důležité Boží principy a zásadní rozdíl mezi mužem a ženou. Avšak jak to nyní vypadá se vztahy mezi pohlavími? Jak funguje cesta do manželství? Jak najdu správného partnera a jak spolu máme jednat?

Jedno při těchto otázkách je jasné: „Chození spolu“ mladých mužů a mladých žen Bible nezná. Jistě není Božím úmyslem utvářet vzájemné vztahy pohlaví komplikovaně. Nekomplikované jednání tu smí a má být. Ale užší vztah, ve kterém si hrajeme s myšlenkou, že se možná vezmeme, avšak také s možnostmi spojení opět rozvázat, jde příliš daleko. Kolik mladých lidí tím bylo vnitřně zraněno a možná, že povstala manželství bez jistoty, že to je pro partnery Boží cesta. Partneři do manželství „spadli“, když „spolu chodili“. Pak často chybí dobrý a zatížitelný základ pro společný život v manželství.

Tak jako ve všech jiných životních okruzích by právě ve volbě partnera pro manželství měla být první otázka, co je vůle Pána Ježíše. On každému, kdo se na to upřímně ptá, dá jasno a jistotu. Pak je cesta pro muže volná k tomu, aby se ženy zeptal, aniž by ji stavěl pod nějaký tlak.

Toto ptaní se na vůli Pána vyžaduje modlitbu. Jak je dobré, když mladí lidé se naučí mluvit o všem s Pánem Ježíšem, říkat Mu přání a pocity, prosit Ho, aby jim ukázal cestu, a pak také od Něho očekávat další. Možná že tu je také nějaký člověk, k němuž máme důvěru, s nímž můžeš mluvit o těchto otázkách. Snad zůstává také nejistota ve vztahu k tomu, co Pán Ježíš by chtěl. Pak nám může pomoci, když přemýšlíme o vlastním duchovním stavu. Jsi blízko Pána Ježíše, když myslíš „ano“? Jsi v dobrém vnitřním rozpoložení, když myslíš „ne“? Často takové přemýšlení učiní věc už mnohem jasnější. Při všech přemýšleních smíme tak jako David ve 139. žalmu Pána prosit, aby zkusil naše srdce a naše myšlenky. On nám zcela určitě přijde na pomoc.

Přitom je ještě jeden důležitý bod: Bude tím těžší obdržet jasno ohledně vůle Pána ve vztahu k partnerovi, čím více už v nějakém vztahu jsi. Nebu-

deš mít žádné jasno, když jsi v pravidelném kontaktu s nějakým partnerem. Rozhovor, SMS, chat, e-mail nebo setkání tě příliš budou ovlivňovat a zneklidňovat. Vlastní city a pocity budou probuzeny a zakalí jasný pohled pro vůli Pána. Často je zapotřebí si sjednat nějakou dobu důsledného zřeknutí se těchto kontaktů, aby bylo možné skutečně obdržet jasno. Měj odvahu domluvit si takovou dobu! Je-li ta věc od Pána, bude to cennou zkušeností a důležitým obdobím. A jestliže ta věc není od Pána, ochrání to před neštěstím a škodou!

Mít rád jeden druhého

Bůh nikomu, kdo se upřímně ptá na Jeho vůli, neukáže partnera, kterého by nemohl milovat! Bůh má pro nás na mysli jen dobré – o to nemusí nikdo mít starost. Jak je dobré, že náš Bůh nedělá žádnou chybu! Když obdržíš od mladého muže nabídku k sňatku a při nejlepší vůli si nedokážeš představit, že bys mohla tohoto muže milovat, pak se za to modli a čekej – měla bys žádajícímu muži však sdělit, co se v tobě děje, a poprosit o čas! Muž, pokud to skutečně myslí vážně, bude umět čekat a Bůh Svou vůli ukáže jasně. Možná, že ti také po nějaké době ukáže, že toho muže přece jen dokážeš milovat. Možná, že ti také ozřejmí, že to není správná cesta!

Ale je tu také jiná stránka. Možná si myslíš, že jsi tak zamilovaná, že bez toho partnera už nemůžeš žít. Pak mysli na to, že „být zamilovaný“ není bezpodmínečně láska. V Bibli je jeden smutný příklad, který je pro nás všechny varováním. Amnon, Davidův syn, miloval svou nevlastní sestru Támar tak velmi, že si myslel, že bez ní nemůže žít. Málem z toho onemocněl. Ze samé „lásky“ hledal a našel způsob, jak by mohl Támar dostat – to znamená její tělo. Avšak sotva dosáhl svého cíle, láska se převrátila v nenávisť. Nenávist, kterou ji nenáviděl, byla větší než láska, kterou ji předtím miloval. Tento příklad (srovnej s 2. Sam. 13) nám ukazuje, jak velmi musíme být opatrní při posuzování svých vlastních citů. Možná, že se dnes cítíme být láskou nemocní a zítra věc vypadá už zcela jinak. Zvláště po hříchu předmanželského pohlavního styku muže dojít k takové pře-

měně jako u Amnona. V každém případě ale bude láska mezi partnery, které **Pán** přivede k sobě, růst. Jestliže muž a žena jdou cestou do manželství a cestou v manželství s Pánem, pak jejich láska poroste a bude zrát. Bude každý rok krásnější ve vztahu a Bůh na toto spojení vloží Svě požehnání.

Svatba

Dříve než mladý muž učiní nabídku k sňatku, ujasní si, zda s tím přináší i potřebné předpoklady. Naplňuje předpoklad pro to, že bude moci rodinu uživit? A zvláště: Má duchovní základ, aby byl své ženě pomocí, aby mohl zodpovědět její otázky? Odstranil ze svého vlastního života to, co se Bohu nelíbí, a žije v urovnaných vztazích? Jistě by také měl najít jasno, jakou společnou cestu Božích dětí Boží slovo ukazuje a po té bude chtít jít se ženou, o kterou by si chtěl říci. Také žena, která by se ráda vdala, se bude ptát, zda je v stavu vejít do takového vztahu. Pro ni vyvstávají podobné otázky ohledně duchovního základu, odložení všeho nevhodného a ohledně shromažďování v souladu s Božím slovem.

Tyto všechny otázky se stanou jednoduššími a jasnějšími, když vedeš život s Pánem. To je rozhodující bod, který stojí nad všemi těmito otázkami – jak nad otázkami, které vystupují před svatbou, tak také nad otázkami, které přijdou potom.

Pak musí také každý partner nalézt jasné „ano“ ke konkrétnímu spojení. Žádný muž nemá právo nutit ženu k rozhodnutí. Oběma partnerům musí jasné „ano“ darovat Pán. Pak tu je zatížitelný základ pro společnou cestu, který vydrží i ve zkouškách všedního dne.

Každému manželství pak jistě bude předcházet doba zasnoubení. Tato doba bude mít přiměřenou délku. Bude to doba, ve které se oba partneři blíže poznají, ve které začnou spolu číst Bibli a společně se modlit. Jak by to mělo být možné v manželství, když by to nebylo možné v době zasnoubení?

Je krajně důležité, aby partneři v době zasnoubení nešli tělesně příliš daleko! Když přijde svatba, bude se doba zasnoubení jevit krátká a přeběhla rychle. Jak dobré je proto, když partneři dovedli čekat – před zasnoubením a v době zasnoubení.

Doba zasnoubení dává také příležitost, aby se partneři odloučili od svých rodičů. Muž opustí svého otce a svou matku a přidrží se své ženy. A žena se poddá svému vlastnímu muži a společně se svým mužem bude činit rozhodnutí. To je Boží zásada, kterou ozřejmuje už 1. Mojžíšova 2,24, a rodiče, muž a žena budou této zásady dbát. V době zasnoubení začíná tento proces odloučení od rodičů. K tomu musejí všichni účastníci přispět a také rodiče to rádi učiní, neboť mají na mysli blaho svých dětí.

Poznámka: To neznamená, že zasnoubený, resp. pár po svatbě, jde naprosto odloučeně od rodičů. Dobré vzájemné vztahy rodičů a dětí jsou podle Božích myšlenek. Mladý pár si rád vyžádá radu rodičů a bude z toho mít prospěch. Často mladá žena anebo mladý muž budou také ještě bydlet v domě rodičů. Proto se v době zasnoubení budou také řídit pravidly rodičovského domu.

Tak může s Boží pomocí začít manželství. Spojení mezi mužem a ženou podle Jeho myšlenek a pod Jeho požehnáním.

Možná že ještě čekáš na správného partnera. To je často těžká doba. Ale neklesej na mysli! Cena člověka nezávisí na tom, zda a s kým je v manželství – ta je založena na tom, že Bůh člověka stvořil, jak se Jemu líbilo, že On zaplatil za něho cenu a že má pro něho cestu. Nejšťastnější a nejlepší cesta je vždy ta, kterou pro tebe předzvěděl Bůh. Přeji ti, abys tuto cestu našel a radostně po ní mohl jít.

Christian Rosenthal, FMN 11/2010

ŠÍŘENÍ PÍSMĚ SVATÉHO
www.sirenipismasvateho.cz
2011